

Z Katechizmu Kościoła Katolickiego

Część druga: Celebracja misterium chrześcijańskiego Dział pierwszy: Ekonomia sakramentalna Rozdział drugi: Celebracja sakramentalna misterium paschalnego Artykuł pierwszy: Celebracja liturgii Kościoła III. Kiedy celebrować liturgię?

LITURGIA GODZIN

1174 Misterium Chrystusa, Jego Wcielenie i Pascha, które celebруем w Eucharystii zwłaszcza podczas niedzielnego zgromadzenia, przenika i przemienia czas każdego dnia przez celebrację Liturgii Godzin, *Officium divinum*⁵¹. Ta celebracja jako wyraz wierności zaleceniom apostołskim, by „nieustannie się modlić” (1 Tes 5, 17; Ef 6, 18), jest tak pomyślana, „aby wszystkie pory dnia i nocy uświęcać przez uwielbienie Boga”⁵². Jest ona „publiczną modlitwą Kościoła”⁵³, w której wierni (duchowni, zakonnicy, zakonnice i świeccy) sprawują królewskie kapłaństwo ochrzczonych. Liturgia Godzin celebrowana „według formy zatwierdzonej” przez Kościół „jest... prawdziwie głosem Oblubienicy przemawiającej do Oblubieńca. Co więcej, jest to modlitwa Chrystusa i Jego Ciała zwrócona do Ojca”⁵⁴.

1175 Liturgia Godzin powinna stać się modlitwą całego Ludu Bożego. W niej sam Chrystus „urząd kapłański wykonuje nadal przez swój Kościół”⁵⁵ – każdy uczestniczy w niej według miejsca w Kościele i okoliczności życia: prezbiterzy jako pełniący posługę duszpasterską, ponieważ są powołani do wiernego trwania na modlitwie i służenia Słowu⁵⁶; zakonnicy i zakonnice przez charyzmat swego życia konsekrowanego⁵⁷; wszyscy wierni według swoich możliwości. „Duszpasterze niech się starają w niedziele i uroczyste święta odprawiać w kościołach z udziałem wiernych główne Godziny, zwłaszcza Nieszpory. Zaleca się, aby i świeccy odmawiali brewiarz czy to z prezbiterami, czy na swoich zebraniach, czy nawet indywidualnie”⁵⁸.

1176 Celebracja Liturgii Godzin wymaga nie tylko zharmonizowania głosu z modlitwą serca, lecz także troski „o głębsze poznanie liturgii i Pisma świętego, a zwłaszcza psalmów”⁵⁹.

1177 Hymny i modlitwy wstawiennicze Liturgii Godzin wpisują modlitwę psalmów w czas Kościoła, wyrażając symbolikę pory dnia, okresu liturgicznego czy celebrowanego święta. Ponadto czytanie słowa Bożego w każdej Godzinie (z responsoriami czy troparionami, które po nim następują), a w niektórych Godzinach czytania Ojców Kościoła czy mistrzów życia duchowego, objawiają głębiej sens celebrowanego misterium, pomagają lepiej zrozumieć psalmy i przygotowują do modlitwy wewnętrznej. W ten sposób *lectio divina*, podczas której słowo Boże jest czytane i rozważane, by stało się modlitwą, jest zakorzeniona w celebracji liturgicznej.

1178 Liturgia Godzin, która jest jakby przedłużeniem celebracji eucharystycznej, nie wyklucza, ale domaga się na zasadzie komplementarności różnych form pobożności Ludu Bożego, szczególnie adoracji i kultu Najświętszego Sakramentu.

⁵¹ por. Sobór Watykański II, konst. *Sacrosanctum concilium*, nr 83-101

⁵² Sobór Watykański II, konst. *Sacrosanctum concilium*, nr 84

⁵³ Sobór Watykański II, konst. *Sacrosanctum concilium*, nr 98

⁵⁴ Sobór Watykański II, konst. *Sacrosanctum concilium*, nr 84

⁵⁵ Sobór Watykański II, konst. *Sacrosanctum concilium*, nr 83

⁵⁶ por. Sobór Watykański II, konst. *Sacrosanctum concilium*, nr 86. 96; dekret *Presbyterorum ordinis*, nr 5

⁵⁷ por. Sobór Watykański II, konst. *Sacrosanctum concilium*, nr 98

⁵⁸ Sobór Watykański II, konst. *Sacrosanctum concilium*, nr 100

⁵⁹ Sobór Watykański II, konst. *Sacrosanctum concilium*, nr 90